

Dawidgródek, starożytna osada na wyspach rz. Horynia (prawego dopływu Prypeci), przy trakcie z Mozyrza do Pińska, m-ko i dobra w pow. mozyrskim, gub. mińskiej. Jest to już od r. 1586 dziedzictwo ks. Radziwiłłów i należy dziś do ordynacji w Nieświeżu.

Kościół parafjalny pod wezw. Bożego Ciała, wzniesiony w r. 1624 przez Jana ks. Radziwiłła; filja w Turowie i kaplice w Kożanródku i Łachwie. Mieszkańcy miasteczka słyną z ogrodnictwa i produkują na sprzedaż ogromną ilość nasion, oraz z sadów swych zbierają moc owoców, a przeważnie śliwek, które suszą na sprzedaż. Oprócz tego sławne tu wyrabiają buty juchtowe. Kobiety tutejsze noszą wyjątkowo oryginalne ubranie głowy, do czego używają szerokich obręczy drewnianych i sztucznych kwiatów. Lucesci

ogółem jest około 4,500 głów płci obojej, dość zamożnej.

Dobra zawierają obszaru do 7,000 dziesięcin i są dobrze zagospodarowane, a zaś lasy obfitują w grubego zwierza, jako to: dziki, łosie i sarny. Ziemia tu wyjątkowo żyzna wśród olbrzymich a jałowych przestrzeni Polesia.